

Въ сжщия день е последвало и второ писмо (№ 5522), съ което Мин. на вжтр. работи се моли да бждат интернирани Любенъ Каравеловъ и Кирякъ Цанковъ, понеже тѣ организиратъ четитѣ.¹⁾

Въ последното писмо отъ Хитова до жена му, писано въ Кладово на 2 юний 1876 г. (А. Н. Б. 8354), се срѣщатъ следнитѣ интересни пасажи:

„Азъ съмъ, слава Богу, здравъ и съ малко войници, та немога да ида въ българско, но колкото мога ще потрѣпя, понеже не мога да насиля сждбата“ . . .

[Буквално:

. . . „Я сам фала Богу здрав и са малу аскира и що нимога да идим у бугарску но што чу морам да тарпим кат не могу да идим отъ моя сат . . .“]

...„веднага да ми пишешъ... преди заминуването ми за българско . . . ще го адресирашъ така чрезъ началника на срѣза въ Кладово за Панайота Хитова, а ако не беда въ Кладово, ако съмъ отишелъ въ Зайчаръ, Кладовския началникъ господинъ Митъръ Максимовичъ ще ми го изпрати, гдето и да бжда; ако ли отидешъ въ Шабацъ или Бѣлградъ, тогава за да знаешъ по сигурно где се намирамъ, питай Никола Тумпаровъ, той ще ти каже, защото отъ телеграфа знае где се намирамъ“.

*

Отъ горнитѣ документи се изяснява, че сръбскитѣ военни власти нѣколко месеца, а не нѣколко седмици само, преди началото на войната бѣха взели мѣрки за събиране доброволци. Ако ген. Груичъ говори за нѣкакви формални разпореждания, то е другъ въпросъ, но фактитѣ говорятъ друго.

* * *

Развой на войната.—Какъ се разви тази война ще нахвърлямъ споредъ изложението въ „Народна енциклопедия српско-хрватска и словеначка“, изд. 1928 г., кн. III, стр. 674—683, съставено отъ военния историкъ ген. В. Беличъ. На друго изложение не посмѣхъ да се ослоня, защото не намѣрихъ заслужаващо пълно довѣрие, снабдено съ документи и карти. Спирамъ се само върху онова, което засѣга дейността на Тимошко-Моравскитѣ войски. Читателътъ трѣбва да има предъ себе си карта 1:200,000 или 1:300,000.

Силитѣ на странитѣ:

¹⁾ Документитѣ отъ ромънски произходъ сж взети отъ труда на К. Цанковъ „Ромъно-турски документи по Ботевата чета“. Всжщностъ въ този трудъ има и такива, които се отнасятъ за участието ни въ Сърбия, както е въ случая.

